

E D I T U R A   S C R I P T U M ®

Calea frängerii

Alte cărți de Ann Voskamp
apărute la Editura Scriptum:

Calea frângerii
Calea împlinirii
Cântecul curajului
Deschizătorul de drumuri
Deschizătorul de drumuri – ghid de studiu
O mie de daruri
O mie de daruri – devoțional

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

VOSKAMP, ANN

Calea frângerii: îndrăznește să pășești spre viața din abundență / Ann

Voskamp. – Oradea: Scriptum, 2023

ISBN 978-606-031-144-7

821.111

Aprecieri pentru această carte

Iată ce trebuie să știi despre Ann Voskamp: după succesul uluitor al cărții sale *O mie de daruri*, ea a ales să-și lepede mantaua de guru spiritual și s-o îmbrace în schimb pe cea a vulnerabilității profunde. În această carte, ea ne ajută să reducem viteza, să oprim timpul în loc și să-i permitem credinței să pătrundă cu îndrăzneală în haosul vieții noastre de zi cu zi, expunând-o în așa fel încât să putem fi vindecați.

—PHILIP YANCEY, editor, *Christianity Today*

Ann Voskamp ne convinge că nu există frângere ce nu poate fi vindecată dacă-L facem pe Cristosul cel viu prezent în viața noastră. Ea ne oferă o perspectivă uluitor de proaspătă asupra unui subiect deseori expus în clișee. Îmi place nespus de mult afirmația pe care o face: „Împotrivește-te întunerului cu laudă... lauda poate detoxifia ziua.“

—EUGENE H. PETERSON, profesor emerit de teologie,
Regent College, Vancouver, BC

Am citit *Calea frângerii* cu lacrimi și roindu-mi pe obraji și strigând în duhul meu: „DA, DA, DA, DA!“ Nu mulți scriitori au reușit să-mi influențeze viața atât de mult. Dacă am putea aplica în viața noastră adevărul expus aici, sunt convinsă că altfel am ajunge la inima generației noastre. Este o carte impresionantă. Absolut profetică și profundă. Ți-o recomand din tot sufletul.

—Christine Caine, fondatoare a organizației A21 și Propel Women

Calea frângerii este cel mai sincer și minunat balsam vindecător pentru o inimă îndurerată. Perspectiva autentică și plină de har din care scrie Ann Voskamp este absolut înviorătoare și dătătoare de viață. Această carte este un adevărat dar din partea lui Dumnezeu!

—LYSA TERKEURST, autoare de bestselleruri New York Times și
președinte a Proverbs 31 Ministries

Ann Voskamp are un talent neobișnuit în mânăuirea cuvintelor și o sensibilitate deosebită față de problemele inimii. Viața ne poate pune în situația de a căuta o cale de ieșire, o fereastră. Ann ține perdeaua cu mâna lăsând lumina, în propriu-i stil, să pătrundă atât cât să alunge umbrele și să ne dea speranță.

—MAX LUCADO, pastor și autor de succes

În *Calea frângerii*, o profundă revelație personală, Ann Voskamp ne determină să pornim în periplul acceptării și al celebrării frângerii din noi înșine. Cuvintele pline de pasiune care se revarsă din sufletul ei te vor face când să plângi, când să strigi de bucurie.

—KAY WARREN, Biserica Saddleback, Lake Forest, California

Cunosc prea puțini scriitori pe lumea asta ale căror cărți le caut și le citesc din scoarță în scoarță. Ann Voskamp se numără printre acești puțini. *Calea frângerii* nu face nicio excepție, fiindcă în ea, Ann face ceea ce se pricepe cel mai bine – să expună harul incredibil al lui Isus într-un mod atât de profund încât ne face pe toți să strigăm încântați DA! la ceva ce n-am fi știut exprima în cuvinte până atunci. Cartea aceasta, o lectură obligatorie, va însufleți orice suflet istovit.

—JEFFERSON BETHKE, autor al cărților *Jesus > Religion* și *It's Not What You Think*, bestselleruri New York Times

Cei mai mulți dintre noi vrem să fugim de frângerea noastră. Ann Voskamp fuge direct spre ea, împărtășindu-ne frânturi din viața ei pentru a ne ajuta să devenim conștienți de cioburile din viața noastră printre care s-ar putea să ne strecurăm. Ann ne ajută să vedem că Dumnezeu are un scop bun în toate lucrurile și că ne călăuzește direct prin mijlocul durerii, nu trecând pe alături. Scrisă într-un mod splendid, *Calea frângerii* ne face parte de o măsură îmbelșugată de har, debordând de sinceritatea dureroasă a lui Ann și de adevărul impresionant al lui Dumnezeu.

—LIZ CURTIS HIGGS, autoare a bestsellerului *Bad Girls of the Bible*

Ann Voskamp ne invită, într-un mod în care numai ea e în stare, să descoperim că întreaga viață începe prin frângerea noastră. Ann știe ce înseamnă să fii frântă. Știe ce înseamnă să ai cicatrici. Cartea aceasta nu-i o teorie, ci pulsul inimii ei. Apleacă-te și ascultă-l.

—LAUREN CHANDLER, cântăreață/compozitoare și autoare a cărții *Steadfast Love*

Ann Voskamp pătrunde în sufletul nostru cu cuvinte care ne captivează, ne conving și ne împing în brațele Tatălui. Foarte rar se naște o scriitoare de talia ei. Bine-ar fi să luăm în serios cuvintele ei.

—GABE LYONS, autor al cărții *Good Faith*

Calea frângerii

ÎNDRĂZNEȘTE SĂ PĂȘEȘTI
SPRE VIAȚA DIN ABUNDENȚĂ

ANN VOSKAMP

Editura Scriptum®
Oradea

Originally published in U.S.A. under the title
The broken way. A Daring Path into the Abundant Life
by Zondervan, a registered trademark of
HarperCollins Christian Publishing, Inc., Nashville, TN
© 2010 by Ann Morton Voskamp
All Rights Reserved.

Published by arrangement with HarperCollins Christian Publishing, Inc.

Ediția în limba română, publicată cu permisiune, sub titlul
Calea frângerii: îndrăznește să pășești spre viața din abundență
de Ann Voskamp

© 2023 Editura Scriptum®
str. Simion Bărnuțiu nr. 2, 410204 Oradea - Bihor
Tel./Fax/Robot: 0259-457.428
E-mail: scriptum@scriptum.ro
Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții în limba română.

Cu excepția situațiilor când se specifică altfel, citatele biblice folosite sunt preluate din NTR – Noua Traducere Românească a Bibliei. Citatele notate VDC provin din Vesiunea Dumitru Cornilescu. Citatele preluate din alte traduceri în limba engleză sunt notate după cum urmează: AMP – Amplified Bible, ESV – English Standard Version, HCSB – Holman Christian Standard Bible, KJV – King James Version, MSG – The Message, NASB – New American Standard Bible, NCV – New Century Version, NEB – New English Bible, NET – NET Bible (<http://netbible.com>), NLT – New Living Translation, YLT – Young's Literal Translation.

*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Scriptum, Oradea.*

ISBN 978-606-031-144-7

Tiparul executat în U.E.

*Alor mei... care n-au renunțat niciodată la cei frânți –
și tuturor celor care își poartă frângerile nerostite –
aceste pagini nu pot fi decât pentru voi,
purtătorii de cicatrici.*

CUPRINS

<i>Mulțumiri</i>	13
<i>Capitolul 1</i>	
Ce să faci cu inima-ți frântă?	17
<i>Capitolul 2</i>	
Nu-ți uita frângerile	31
<i>Capitolul 3</i>	
Tot mai aproape de inima Lui frântă	41
<i>Capitolul 4</i>	
Cum să frângi timpul în două	53
<i>Capitolul 5</i>	
Cum să devii darul de care lumea are nevoie	65
<i>Capitolul 6</i>	
O cale mai bună decât o listă cu dorințe de împlinit	79

Capitalul 7	
Dragostea – un acoperiș pentru frângerile noastre	97
Capitalul 8	
De ce merită ca dragostea să-ți frângă inima	109
Capitalul 9	
Miracolul de buzunar care frânge stresul	117
Capitalul 10	
Cum să iubești, chiar și când ți se frânge inima	125
Capitalul 11	
Frângerea în Adevăr	135
Capitalul 12	
Frângerea frângerii tale.	147
Capitalul 13	
Adevărul supărător pe care nu ți-l spune nimeni	155
Capitalul 14	
Frângerea minciunilor din mintea ta	171
Capitalul 15	
Cum să fii o Estera și să deschizi o mie de porți.	187
Capitalul 16	
Despre curtarea lui Dumnezeu și vindecarea rănilor	201
Capitalul 17	
Cum să găsești eroi într-o lume a suferinței.	213

Capitolul 18

De ce nu trebuie să-ți fie teamă de frângere	231
<i>Epilog</i>	253
<i>Despre autoare</i>	259

MULȚUMIRI

Elor care mi-au dăruit miracolul *koinoniei*, comuniunea pe care nu o meritam, le ofer cu smerenie cuvântul cel mai profund pe care îl cunosc: *Mulțumesc*.

Lui Bill Jensen, pentru bunătatea lui protectoare; lui Holly Good pentru că întotdeauna a fost deschisă, disponibilă, asemenea lui Isus; lui Tom Dean, lui Robin Barnett, lui John Raymond, lui Dirk Buursma, lui Ted Barnett și lui Jennifer Tucker pentru că nu doar că au fost echipa de vis, ci echipa care revarsă totul de dragul visului lui Dumnezeu pentru lume.

Lui Mick și Sheri Silva, care cred în cei frânți, leagă rănilor și nu renunță la cei care au căzut – fără voi ar fi fost imposibil.

Lui Sandy Vander Zicht, o războinică neobosită a rugăciunii, o campioană de necontestat, o editoare de aur și o prietenă credincioasă

– ești tot ceea ce ar putea vreodată spera să experimenteze un autor. Nu sunt suficiente cuvinte pentru a-mi exprima mulțumirea.

Cititorilor care s-au alăturat comunității noastre online, care mi-au împărtășit câte puțin din frângerea lor nerostită, care s-au ridicat ca o Generație de Estere, care și-au turnat găleata din abundență, care au avut curajul stelelor și au trăit cu inima frântă dăruind-o, care au fost parte a comunității noastre și au mai primit pe cineva în frumusețea căii frângerii – sunteți ai mei pe totdeauna. Aceste pagini sunt pentru voi și datorită vouă și haideți să nu lăsăm koinonia să se oprească, până la venirea Împărăției.

Lui Lisa-Jo, Rebekah Lyons, Scott Sauls, Liz Curtis Higgs, Jessica Turner și Meredith Toering, care sunt eroii neobișnuiți și au adus cupă după cupă din lumina Lui – voi Îl întruchipați pe Isus în mine și nu voi înceta niciodată să-I mulțumesc pentru voi. Mei, m-ai ajutat să găsesc bucățile frânte din mine și mi-ai dat mai mult din El.

Lui Mark Buchanan, Jon și Pam Bloom, Marvin Olasky, Gene Edward Veith, Tony Reinke, Sheila Walsh, Lysa TerKeurst, Philip Yancey, Bill și Gloria Gaither, Randy și Nancy Alcorn, Louie și Shelley Giglio, David și Heather Platt, Max Lucado, Timothy Keller, Sally Lloyd-Jones, Beth Moore, Christine Caine, Kay Warren, Patsy Clairmont, Lisa Harper, Amena Brown Owen, Jason Gray, Scot McKnight, Deidra Riggs, Melanie Shankle, Sophie Hudson și Mary Ane Morgan – fiecare dintre voi ați refăcut locuri frânte adânc, prin cuvinte care au fost un balsam vindecător, printr-o prietenie care a adus mireasma lui Dumnezeu, cu har precum al lui Cristos. Nu veți ști niciodată cum El v-a folosit pe fiecare dintre voi și cât de îndatorată vă voi fi până la mormânt.

Lui Shaun Groves, Steve și Patricia Jones și Keely Scott – ne-ați priit în familia Compasiunii și ne-ați oferit o cale de a ne frânge și de a ne dăru... în Numele lui Isus. Ați deschis ușa spre o bucurie a dăruirii care ne-a inundat inimile. Kristen și Terrell Welch și Mike Rusch și familia Mercy House Global – voi ați deschis calea frângerii și slujirea alături de voi, într-o vreme ca aceasta, multiplică timpul.

Lui Emilie Wierda și Kathie Lee Gifford, pentru că ați întins o mână a prieteniei într-un mod atât de generos și de prietenos, care

MULȚUMIRI

a fost o călăuză pentru noi. Susținerea voastră constantă a fost harul care a insuflat cel mai mult smerenie.

Lui Lauren și Matt Chandler, Gabe și Rebekah Lyons, Jen și Brandon Hatmaker, Angie și Todd Smith, Lindsey Nobles, Esther Havens, Jennie și Zac Allen, care știți că sunteți aici pentru un timp ca acesta, care faceți orice e nevoie pentru a doborî porți, care conduceți Generația Esterelor riscând totul, pentru că dacă nu facem astfel, vom pieri – slujirea alături de voi este un fel de comuniune cu Cristos.

Pentru Sherri și Ron Martin, Marlene și Randy Fitch, Gary și Diane Goodkey, Pete și Ang Koobs, Elizabeth Foss și Ginny Foreman, care ne-ați iubit când nu a fost deloc convenabil, ne-ați fost alături atunci când nu ne așteptam și sunteți prietenii care ne merg alături pe calea lungă.

Familiei curajoase de scriitori și prieteni DaySpring – fiecare dintre voi sunteți „acasă” pentru mine și m-ați atras în miracolul *koinoniei*.

Lui David, Noa și Mya, Lia și Ana, Ema și Eli – să fim împreună o familie și să parcurgem Calea împreună. Vă iubesc.

Lui Molly, sora fără de care nu aș fi putut să trăiesc; lui John, fratele care s-a rugat și a iubit neconținut; tatălui meu, care a continuat să mă iubească, până și în cele mai frante locuri ale mele; și mamei mele, care este o Adevărată Mamă de Catifea și cea mai frumoasă mamă pe care mi-aș fi putut-o dori.

Lui Caleb, Joshua, Hope, Levi, Malakai, Shalom și lui Shiloh, cei șapte ai noștri trimiși din cer – dragostea voastră m-a adus la Adevăr și faptul că vă iubesc este cea mai mare răsplătă dintre toate.

Lui Darryl, un bărbat cruciform care s-a transformat într-un *stego*, un acoperiș sub care eu să mă simt adăpostită în siguranță – dragostea ta a vindecat răni.

Lui Dumnezeu Tatăl, lui Dumnezeu Fiul și lui Dumnezeu Duhul Sfânt... care îi cheamă pe cei abandonați la unire și *koinonia*, care ne peștește cu harul Lui intim și ne leagă rănilor cu inima Sa frântă și dăruită, astfel încât să fim legați și eliberați pe vecie.

CE SĂ FACI CU INIMA-ȚI FRÂNTĂ?

*Frângerea, tocmai lucrul de care ne temem,
este calea spre inima Tatălui.*

—PAUL MILLER

În ziua în care mi-am tăiat carnea moale a brațului cu un ciob de sticlă, întreaga greutate a iadului îmi apăsa pieptul.

Un porumbel jelitor uguia în vârful liliacului de lângă ușa din spatele casei. La stânga hambarului, tata tocmai smucea volanul vechiului tractor International, schimbând viteza și întorcând la capătul ogorului.

Iar eu, o copilă de șaisprezece ani, mă aflam pe terasa din spate, când am dat drumul borcanelor pe care le țineam în mână. O grămadă. Și iată-mă cu cioburi împrăștiate în jurul picioarelor. Nimeni n-a putut să-mi spună cum să scap de întunericul, de frica, de durerea și iadul din mine. Nimeni n-a putut să-mi spună cum să găsesc locul unde să fiu mereu la adăpost, în siguranță și îmbrățișată. Aplecându-mă,

am luat un ciob și, cu partea ascuțită, mi-am crestat pielea, ușurată să văd dâra de sânge ce începea să se prelingă de parcă prin tăietura aceea se putea scurge toată durerea din mine. Încercam să-mi croiesc cale prin durere ca să ajung la miezul lucrurilor. Cine nu știe cum e să schițezi un zâmbet și să spui că ești bine, când de fapt nu ești, ci ești pe punctul să leșini de durere? Nu există om care să nu se fi ales cu răni din luptele sângeroase pe care le poartă.

Nu există om care să nu fi fost tăiat încă de la început.

Cu toții am fost expulzați din adăpostul pântecului direct în haosul acesta sacru. Cu toții am avut nevoie să fim prinși și ținuți în brațe încă de la început și, preț de o clipă sfântă, fiecare dintre noi am fost ținuți așa până ni s-a tăiat lipiciosul cordon ombilical. Nu-i de mirare că o viață întreagă te poți simți împins afară, tăiat și abandonat – și inexplicabil de singur.

Pentru Numele lui Dumnezeu, ce faci atunci când te simți frânt și tăiat, dezamăgit în dragoste sau când tu însuși dezamăgești? Ce faci când ai sentimentul că dragostea Cuiva te-a dezamăgit?

Tata n-a încetat să brăzdeze pământul, n-a încetat să planteze semințe de grâu, mii de semințe. Care au încolțit.

Lanurile de grâu dinspre apus așteaptă cu voința predată.

Mai târziu, tata a secerat recolta. Niciodată nu i-am spus cum mă tăiasem eu atunci. Niciodată nu i-am spus că în momentul în care borcanele se spărseseră, când ciobul strălucitor îmi crestase pielea, preț de o respirație, mă copleșise sentimentul de ușurare că nu trebuie să mă mai ascund. Că nu trebuie să mă mai prefac, nici măcar pentru o clipă ridicolă, că totul este bine.

Am îngenuncheat și am ridicat ciobul din mână întorcându-l cu tăișul în sus.

Nimic nu-i mai important în viață decât să-ți dai seama cum să trăiești cu durerea-ți nespusă.

Au trecut mai bine de două decenii de la adolescența mea, când obișnuiam să-mi fac tăieturi în piele, dar stând acum în bucătărie, mai în vârstă, mai epuizată de bătălii și mai frântă, privind peste lanurile noastre de grâu, mă copleșește gândul că pielea mea tânjește din nou să fie crestată, tânjește din nou după tăișul unui ciob de sticlă; că încheieturile mele își doresc să simtă din nou ușurarea intensă,

CE SĂ FACI CU INIMA-ȚI FRÂNTĂ?

sângeroasă, și eliberarea de durerea asta odată cu sângele scurs din mine.

Și iată tăișul ascuțit al lucrurilor chiar aici: fica noastră cea mare tocmai mi-a dezvăluit în detalii directe cât de bine știe ce înseamnă tortura, sufocanta anxietate nerostită și minciunile rușinii cu care m-am luptat eu însămi întreaga-mi viață. Simt cum se deschide o ușă către coșmarul meu tănuit și mă chinui să respir. *Ține-te bine de marginea blatului, rămâi în picioare, încearcă să-ți dai seama cum să rezisti și să treci peste toate.* Povara propriilor eșecuri e mai rea decât cuțitul înfipt în inima-ți de carne. Când nici tu nu știi cum ai transmis frângerea ta asupra alor tăi, de ce durerea care te încearcă este mai grea decât orice altă durere fizică? Săptămâni la rând am eșuat îngrozitor în moduri numai de mine știute, pe care nici nu le-aș putea exprima în cuvinte cu voce tare, și am văzut profunzimea frângerii mele așa cum nu mi-aș fi imaginat vreodată. Gâtlejul mă arde de parcă aș fi înghițit tăciune. Grâul se apleacă în vânt, unduindu-se odată cu vântul. *Nu știi cum să scap de-aici.*

M-am schimbat. Viața s-a schimbat, și eu odată cu ea; în urmă cu cinci ani nici n-am știut cum să iubesc sau să simt dragostea; a trebuit să număr toate felurile, miile de feluri în care mă iubește Dumnezeu în permanență ca să pot începe să învăț cum să mă las iubită – și cumva, de-a lungul drumului, lovindu-mă de oameni răniți, de locuri și povești, m-am schimbat în femeia care sunt acum, una care a îmbrățișat o iubire atât de mare încât mi-a frânt inima în mii de fărâme dureroase. *Nu asta ne dorim cu toții, să ne schimbăm? Ce faci când ți se pare că totul s-a schimbat?* E ciudat să descoperi că inima îți poate crăpa și de dragoste, și de durere și că ambele simțăminte se înrudesesc așa cum n-ai vrea să recunoști. *Nu știi cum să potrievesc toate cioburile la loc. Oare asta-i și ideea?*

Poate că această cale frântă croiește alta nouă. El face toate lucrurile noi.

Vasăzică cum poți să reduci la tăcere minciunile diavolului care nu vor înceta să se furișeze în mintea ta și să crezi lucrul acesta cu adevărat? Cum poți să-ți pansezi inima frântă din care picură sânge și să mai crezi că războinicii răniți câștigă, să mai crezi că nu există iertare de păcate sau trecerea liniei de sosire fără vărsare de sânge, să

mai crezi că cicatricile și rănilile, și frângerile ar putea să te modeleze, să te definească? Și poate că așa devin toți inadaptații cu inima frântă adaptați într-un final. Am senzația că frângerea asta nespusă mă face țândări. Ce faci când te lupți să-ți amintești cine ești cu adevărat?

Nu sunt îndeajuns pentru nimic din toate acestea.

Nu sunt îndeajuns pentru nimic din ce fac, pentru nicio situație cu care mă confrunt, pentru nicio persoană cu care intru în contact. *Nu sunt îndeajuns pentru viața mea.*

Stând aici în bucătărie, privind lanurile de grâu, încă nu știam că urmează un sicriu și o înmormântare. Că urmează un diagnostic care se va ține ca scaiul de noi și de care nu vom putea scăpa. Că ne așteaptă zile și mai dificile în calitate de părinți. Însă știu că durerile nașterii unei mame nu se termină niciodată și că va trebui să-mi amintesc cum să respir.

Încă nu știam calea spre culmi și abisuri și că vulnerabilitatea mă va implora să mă deschid și să las încrederea înăuntru. *Să las beșugul lui Dumnezeu înăuntru.*

Știu doar că vechile cicatrici se pot deschide ca niște răni noi și că frângerea nerostită poate începe să te spintece. Și poate că miezul tuturor întrebărilor este cum poți, pentru Numele lui Dumnezeu, să trăiești cu inima frântă?

Crestatul pielii albe de pe antebrate în anii dificili ai adolescenței a fost un țipăt mut după răspunsurile sângeroase la această întrebare.

Cora-Beth Martin și-a tăiat încheieturile mâinilor frecându-și-le de muchia ascuțită a suportului pentru prosoape de la școală, înnebunită să găsească o cale de a scăpa de bătrânul ce o siluia noapte de noapte la adăpostul zăvorât al întunericului.

Emma Winters a încetat să mai mănânce. Poate că dacă nu-și deschidea gura, durerea n-o să mai poată intra în ea și suferința care-i măcina oasele avea să dispară.

Eu m-am trezit într-o după-amiază toridă de iunie în biroul înăbușitor al unui psiholog, răsucindu-mi întruna pe deget inelul din liceu, când ea s-a aplecat spre mine, părul ei închis la culoare și fibros căzându-i în jurul capului ca un văl, și mi-a spus drept în față că prezint toate simptomele abuzului emoțional. Cuvintele ei m-au izbit în piept și nu puteam decât să clatin din cap. *Nu. Nu. Nu.*